

De svåra krigsåren – Kaustby under krigsåren

Kriget förändrade vardagen

Vinterkriget och fortsättningskriget satte djupa spår också i Kaustby. Hundratals män från orten kallades till fronten, medan kvinnorna, barnen och de äldre tog ansvar för arbetet hemma. Jordbruket måste hållas i gång trots bristen på arbetskraft, och vardagen präglades av ransonering, osäkerhet och oro.

Hemmafrontens insatser

Under krigsåren deltog lottor, frivilligorganisationer och hela byagemenskapen i det gemensamma arbetet. Mat samlades in till fronten, kläder syddes och stickades, och olika former av talkoarbete var en viktig del av vardagen. Barn och ungdomar hjälpte till med gårdsarbetet och ersatte ofta den arbetskraft som saknades.

De stupade och minnet av dem

Kriget krävde också offer i Kaustby. Många familjer förlorade en anhörig, och de stupades minne lever vidare i hjältegravarna och minnesmärkena på kyrkogården. Efter kriget blev minneshögtider och veterandagarnas ceremonier en viktig del av ortens gemensamma minneskultur.

Evakuerade och återuppbyggnad

Under krigsåren tog Kaustby också emot evakuerade från de områden som hade avträtts till Sovjetunionen. Efter kriget följde en tid av återuppbyggnad. Nya hem byggdes, jordbruket utvecklades och samhället återhämtade sig steg för steg från krigets följder.

Ett arv som lever vidare

Krigsåren lever fortfarande kvar i människors minnen, i fotografier, brev och berättelser som har förts vidare från generation till generation. De påminner om den uthållighet, sammanhållning och vilja att bygga upp samhället på nytt som präglade Kaustby under en av de svåraste perioderna i Finlands historia.

Soldater från Kaustby.

Lottor och hemmafrontens arbete.

Minnesmärket över de stupade på Kaustby kyrkogård.